

Benvolguda Sra. Bertrana:

Fa dies estic esperant notícies seves i amb ganes de sapiguer com està i com li prova la estada a Vilade.

A mi les vacances em van anar estupendament; llèstima del temps, però vaig disfrutar de muntanya. Punes excursions més maques !!

La tornada ja he estat més trista, doncs la meua tia he anat empitjorant: tot aquest temps he anat molt sovint a veure-la (ja sel heu viu fora de Barcelona), però ara ja stem esperant es pot dir, d'un moment a l'altre, el seu final, doncs per desgràcia no hi he remei. Com pot suposar tot això afecta molt el pare, doncs encara que no es veuen molt sovint, amb la seva

germane, s'estimen molt.

M'imagino que per aquests indrets, deu fer una bona fresca, però procuri allargar l'estada tant com pugui, doncs al menys s'estalvia les "màquines infernals" que tenim al carrer.

A veure si m'explica forces coses, i no té molta a escriure.

L'altre dia el meu germà en va preguntar que sabia de vostè i com estava; en va donar molts recats per vostè.

No pot imaginar lo molt que penso amb vostè, però ja sempre li he dit, que escriure no s'ho meu.

Rebi molts recats de tots els de casa, junt amb tot
l'afecte de la

Montsenot